BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

Inc. 35. B. 7

4646

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

Inc. 35-B.7

46-4-6

Sermones quadragesimales fratris Michaelis de Mediolano de decem preceptis

Barbus

Paulus

quinq; in quibus libri domin̄ potentem
[illegible] que dixi nomina scripta legas

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

¶ Fratris Michaelis de Mediolano ordinis minor de obseruantia: viri apostolici ac veritatis euãgelice feruentissimi ꝓdicatoris. Sermones quadragesimales de decem preceptis incipiunt. Prologus.

Sapientissimi Solonis phi sentẽtia ẽ (desideratissimi in Christo frẽs) phiaz a fine solũmodo consecrari. quod phus Aristoteles.2.physicoꝝ videlz ligde ꝓspiciens vanũ assecurauit vnũquodqz qđ suũ non attingit finez. Quo circa etiam.5.metha. Finem optimũ esse vnaqqz in re:ga rei esse confert. Ideo super.2.metha. cõmento.8. Cõmentator ait. Qui destruit finem destruit omne bonũ. Cũ humane ergo creature finis vltimus supna sit felicitas: vt diuus ille doctor Aug.ait.22.de ciuitate dei c.30. Finis noster est puenire ad illud regnũ cuius nullus est finis. Ad qđ ꝓfecto nullus sibi suadeat posse puenire: nisi ꝑmo mediuz quo illuc puenit sũmo cũ studio voluerit amplecti. Hoc aũt mediũ quo noster hic acgrit finis sua ineffabili clemẽtia dñs ac redẽptor noster dignatus est ꝓpalare:pcũctanti adolescẽtuz:qũo finẽ suũ adipisci valeret.dicẽs. Si vis finẽ tuũ habere: hoc est vitã ingredi eternã:serua mandata.i9.Matth. Sup qb9 verbis diuus ille Hieronym9 clare cõpiẽs. Solum hoc esse mediũ quo illuc itur:asserit Vita eterna non nisi per diuinoꝝ ꝑceptorũ obseruatiõez acgrit. Idcirco (suauissimi frẽs in dño) cũ sũmopere afficiar:quatenus ad finem nostrum pueniamus: ne a supno patre frustra simus procreati: finẽ vz nostrũ nõ attingendo:pñti compẽdio de hoc medio.s.de diuinis preceptis quãtũ dñs (a quo est oñe donũ optimũ) donare dignabit verba faciemus. Verũ cũ in alio tractatu quẽ de moribus z peccatis nup edidimus omiserimus multa:vt lucidius oia habeãt.hic aliq̃ miscẽdo describem9:z que ibi fuerunt enumerata subticenda in pñtiaꝝ arbitror: cuitans fastidiosam ꝓlixitatẽ. Agit de preceptis dei aliq̃ deliberare volentes:hoc ordine ꝓcedendum duximus optimũ. Circa enim sacratissimaz quadragesimã in gnãli de ipsis dñi mãdatz pertractabimus. In ipsis vero sacrosanctis diebus quadragesimalibus in particulari: quãtũ in nobis erit de eisdem nõnulla enodabimus: vt ea facilius z strenue obseruãdo gaudia ꝓcipere mereamur eterna. Amen.

¶ Dñica in septuagesima in qua tractat de obedientia diuinoꝝ preceptoꝝ per auctoritates legꝭ nature scripture z gre. Sermo ꝑm9.

Sic currite vt

cõprehendatis. ꝑme co2.9.c. Omnipotens deus frẽs carissimi mor hõi creato dedit preceptuz.s.ne comederet de ligno vetito. Hẽ.2. quod si perfecisset sine labore ad consumatam gliam vna cuz adiutorio nature pueniisset. Hex qz per trãsgressionẽ nã deordinata est z deprauata necesse fuit altissimo ei succurrere ꝑ ordinationẽ legis noue. Idcirco Ambrosius dic̃ q lex data est in adiutoriũ nature:vnde fuit sententia oiuz modernoꝝ doctoꝝ:ac theologoꝝ in ꝑncipijs suoꝝ voluminũ:q vz necesse fuit ad salutem viatoris aliqua doctrina supnaturalr z diuinitus reuelata:que non solũ finẽ nostꝝ oñderet:vex etiam viam puenicndi doceret. Iurta qđ Aug.18.de ci.dei.41.c.ingt. Quid agit aut quo vel qua vt ad beatitudinẽ pueniat hũana se porrigit infirmitas:si diuina nõ ducit auctas:quasi dicat nescit quo tendat. Ipsa eni est que dat nobis precepta que seruare debemus:vt.s.oẽs obediant in his. In reliquis aũt licitis z honestis vicem dei tenentibus:vz prelatis z ipsis dñis z ꝑncipib9 tpalibus obediant ꝓpter deũ:de qbus preceptis vt premissum est ꝑncipalr in generali tractare volentes: tres ꝟsideratões faciem9.

¶ Prima dicetur obtemperatio.

¶ Scõa vero variatio.

¶ Tertia autem vignificatio.

¶ Circa primã ꝟsiderantionẽ in pñtiaꝝ insistentes aduertendũ:q plura sunt que nos inducũt ad obtemperãdũ mandatis supioꝝ z maxime dei:quasi dicant oibus nobis:cuz Paulo apostolo in epla hodierna verba ꝑ posita vz. Sic currite.vz obtemperando mãdatis dei:vt comprehendatis.s.supnã gliam Tria autem sunt que nos ad huiusmõi obtemperationem inducunt.

Biblioteca Comunale Castrogiovanni

¶ Singulares auctoritates.
¶ Diuine proprietates.
¶ Varie exemplaritates.
¶ In pñti igit sermone de pma inductione tñ cã brenitatis describentibus.sciendum q triplex doctrina autentica inducit nos ad pdictã obediẽtiã.qz Prima hr ex lege nãe. Scda ex lege scpture. Tertia ex lege gre.
¶ Pars pma huius sermonis:in qua ꝓbatur per doctrinã legis naturalis q obligamur parere mandatis supioz: t pcipue dei.

Primo igitur in isto sermone dico q
p incitamur ad obediendum doctrine legis naturalis tripliciter.s. Ratione Auctoritate.t Exemplo.¶ Primo ꝓbatur triplici rõne. Rõne supioritatis. Rõne maioritatis. Rõne necessitatis.¶ Primo probat rõne supioritatis. Sicut enim actiones rez nãlium procedunt ex potentijs nãlibus: ita etiã humane opationes ꝓcedunt ex humana voluntate.Oportuit aũt in rebus naturalibus vt supiora mouerent inferiora ad suas actiões p excellentiã nãlis virtutis cis collate diuinitus. Idcirco oportet q etiaz in rebus humanis q superiores moueãt inferiores per suã voluntatẽ ex vi auctis diuinitus ordinate.Mouere aũt per rõnez t volũtatem est precipere.Idco sicut ex ipso ordine nãli diuinitus instituto inferiora in reb9 naturalibus necesse hñt subdi motioni supioꝝ ita etiam in rebus humanis ex ordine virtutis nãlis tenent inferiores suis superioribus obedire.Sed nullus est supior ipsi deo.Jgit ei sup oẽs est obediendũ.hec Tho. scda scde q.104.ar.j. ¶ Scdo ꝓbat rõne maioritatis sic oẽs virtutes morales indite sũt a lege naturali:qz fm pbm.5.ethico. Lex nature dat precepta de oibus actibus virtutũ. Sz quẽadmodũ inter virtutes theologicas pcipua est charitas iuxta illud.j.cor.13. Maior horũ est charitas.ita iter virtutes morales maria est obedientie singularitas:qđ euidenter pz: quia sicut pctm ꝟsistit i hoc q homo ꝟtẽpto deo mutabilibus rebus inheret: ita merituz virtuosi actus cõsistit econuerso in hoc q hõ contẽptis bonis creatis deo iheret. Quia g finis potior est his que sunt ad finẽ.fm pbm 2.phyſi.t.2.de aia.si bona creata ꝓpter hoc vel contẽnunt cõuertũt vt deo inhereat: maior est laus virtutis ex hoc q hõ deo inheret q ex hoc q bona terrena contẽnit.Et iõ ille virtutes gb9 fm se hõ deo inheret.s.theologice sunt potiores virtutibus moralibus gb9 aligd terrenũ contẽnt vt deo ihereat. Inter quas virtutes theologicas precipua est charitas. Inter virtutes morales tãto aliqua ẽ potior quãto maius aligd ꝟtẽnit vt deo inhereat. Sunt aũt tria gnã bonoꝝ humanoꝝ que hõ põt ꝟtẽnere ꝓpter deum:quoꝝ infimum sunt exteriora bona.Mediũ aũt bona corporis sunt. Suppremũ vero bona sũt aie inter que pcipuũ quodãmodo est volũtas.s. inquãtum per voluntatẽ hõ oibus alijs bonis vtr.Et ideo per se loquendo laudabilior est obedientie virtus:que ꝓpter deũ ꝟtẽnit propriã voluntatez:q̃ alie virtutes morales que propter deũ aliqua bona ꝟtẽnunt.vnde Brego.lib.vltio moral. dicit. q obedientia victimis iure ꝓponit:qz per victimas aliena caro:per obedientiã vero voluntas propria mactat. Vnde alia etiam quecũq virtutum opa ex hoc meritoria sunt apud deũ:qz fiunt vt obediat voluntati diuine. Nã si qs etiaz martyriũ sustineret:vel etiã oia sua paupib9 erogaret:nisi hoc ordinaret ad impletionem diuine voluntatis:qđ directe ad obediẽtiaz ꝓtinet meritoria esse non pñt.igit ex his concludit:q diuinis mandatis marime est obtẽ perandũ.hec Tho.vt sup ar.3.¶ Tertio hoc idem ꝓbat rõne necessitatis.s.iustitie nãlis que regrit vt voluntas humana debito obsequio obediat diuino impio: qđ fic ꝟz. Nã ille qui obedit mouetur per imperium eius cui obedit: sicut res nãles mouẽt p suos motores. Scd quẽadmodũ deus est ꝑmus motor oiuz que nãlr mouẽt:iuxta illud Boe.de consol.lib.3. Stabilisqz manens dat cuncta moueri. Vñ t phs.8.phyſi.,pbat ipsum esse via motus:qz est deuenire ad aliqđ imobile qđ fit cã alioꝝ motuũ. Jta etiã ẽ ꝑmus motor ipse deus oiuz humanaꝝ voluntatũ. Et ideo sicut nãli necessitate oia nãlia subdunt diuine motõi:ita etiã quadã necitate iustitie oẽs voluntates humane tenent obedire diuino imperio.hec Tho.vbi sup ar.4. Et sic patet propositũ per ratiões.¶ Scdo in illa parte q incitemur ad obedientiã mãdatorũ in lege nãli ꝓbat auctre triplici. ꝓbat auctre. Primo phoꝝ. Scdo poetaꝝ. Tertio legum humanarum.
¶ Scda ps in qua incitamur ad obediẽtiã triplici auctoritate in lege naturali.

Primo probatur auctē phoz mora
liū nīc discurrendo. Didimus scribit
ad Alexandrum sic nullum virtutis
initium est id nanciscī qđ mutari non possit.
Sed nec glia dicenda est quā sibi qsqz non
dederit: ergo non in angustijs t egestate sed
in opulentia tempate virisse laudandum est.
Aliogn cecitas t pauptas solet virtutū gliaz
sortiunt: illa q: nō videt vt capiat: ista q: nō
hz vt capiat. Nos aūt qui nulli⁹ inedie lege
pstringimur ad bñ viuēdū libero incitamur
arbitrio: vt volūtariā ptinentiā remunerato
consequat. dedit eni nobis multas nā blan-
ditias: quas plerūqz virtus obediētie cohibz
Seneca vero i epla. 63. dicit. Da ergo opaz
ne vnq̄z qđ inuitus facias: qcqd futuz eē ne-
cesse est repugnanti in valente necessitas nō
est ita dico. Qui imperia libens excipit prez
acerbissimā seruitutis effugit. l. facere qđ no-
lit: nec qui iussus aliquid facit miser est sed
qui inuitus. Itaqz sic animū componamus
vt qcqd rex exigit illō velimus. h ille. Tulius
lib. p de legibus sic ingt. Justitia est obtēpe-
rare legibus scriptis t institutis pploz. Idez
quoqz lib. 4. Et qui bñ imperat paruerit ali
quādo necesse ē. Et qui modeste paret videt
q: aliqñ impare dign⁹ esset. Si inuit⁹ pares
seruuz es: si volens liber. Salustius insuper
in catilinario dicit. Quid cōuenit in minori
negocp timere legē si eam in maiori negle-
xeris. bñ t Elion phs dicebat. Legib⁹ obedi-
re. Et Arist. redarguens aliqñ athenien. dic
eos adinuenisse argumentatōes t leges: sed
solū argumētationib⁹ eos vti: quapropter. io.
ethico. sic dicit. Legislatores ertimāt bonos
oportere ꝓuocare boni gra: inobedientibus
legis penas apponere: t punitiōes insanabi-
les totalr ertirpare. hec ille. ¶ Scdo idez p
batur auctē poctaz. Mā obedientia ē animi
deliberati iuste iussionis effectus: t p studio
iussi ꝓpe voluntatis abnegatio t voluntaria
recusatio. Inobedientia vero est duritia mē
tis obstinate cui debeas imperanti nolle ob
temperare. vnde Augustus Octauianus in
Virgilij vita. Sz legū est seruāda fides sup
prema voluntas. Qđ mandat fieriqz iubet
parere necē ē. hec ille. Terentius i adelphis
ait. Mā qd tu hic agis: vbi si qd bñ ꝑcipias
nemo obtemperat. Qđ vis cōgit voluntas
imperat. Nulla est tam facilis res gn difficī
lis sit si inuit⁹ facias. t Horatius li. epla. 2.
dicit. Vel q: turpe putant parere minoribꝰ
t que. Inberbes didicere senes ꝓdenda fa-
teri. Et Ouidius in li. 6. fastoz ait. Sic agit
census: t sic exēpla parant. Cū inder alios
que monet ipse facit. h ille. ¶ Tertio hoc idē
probat auctē leguz humanaz. Mā scribit. ff.
de reg. iur. l. contumacia. Cōtumacia corum
qui ius dicenti nō obtemperāt litis dāno co
arcent. t. C. de offi. prefecti preto. l. j. dr. Si qs
ex quacūqz ptc ausus fuerit iussiones nras
execrari t non festinant cum dei timore eas
seruare: non solū dignitatis t substātie peri-
culū substinebit. Sed etiā vltimo supplicio
subiacebit. t. C. de legib⁹ t ꝓstitu. l. nō dubiū
Nō dubiū in legē cōmittere qui verba legī
amplerus ꝓtra legis nititur volūtatē: nec pe
nas insertas legib⁹ euitabit qui se ꝓtra iuris
sniaz sceua prerogatiua verboz fraudulēter
excusat. Et. C. ō statuis t imaginib⁹. l. j. Nec
eos eni a periculo pudoris volum⁹ imunes
haberi: qui adulandi studio: aut metu incōti-
nentis ignauie tranfire que sunt interdicta
tētauerūt. t. ff. de his qui notā. infa. l. liberoz
§. vlti. Qui obtemperauit venia dignus est.
t. ff. de re mili. l. ij. §. in bello. Jn bello q rem
prohibitā a duce fecerit: aut mandata nō ob
seruauerit: capite puniat etiā si res bñ gesse-
rit. Et. ff. de iurisdi. om. iudi. l. si per errorē. dr
Qui impia libens excipit ptem acerbissimā
seruitutis effugit. hec ille. Si igit tā districta
aīaduersione puniunt qui mortalitatē ꝓnci-
pum mandata non seruant: quātā credendū
est vltionē excipient qui oipotenti deo semp
rebelles esse voluerunt: t ꝑ quas incitamur
ad obedientiam mandatoꝝ.

¶ Tertio incitamur ad obedientiam in lege
naturali triplici exemplo.

¶ Tertio p auctes legis nālis hoc idē ꝓbat
exēplo triplici. Ethico. Politico. Jconomico. ¶ Primo ꝓbat exemplo ethico siue
morali. Nam scribit Valerius lib. 2. c. 4. q
ler erat rome coercens conuiuioz sumptus.
Quidā aūt tribunus plebis noie Duronius
ascendit sedē tribunalē spectante pplo: q vo-
lens abrogare predictā legē dixit. Frena in-
iecta sūt nobis nec modo p patiēda. Alligati
t stricti estis malo vinculo seruitutis. Ter. n.
lata est que nos esse frugi. i. per cos. l. vt non
expendatis. Abrogemus ergo hanc horridaz
legem: etenim qd opus est libertate: si volen
tibus luxu perire non licet. Sed Marcus

Antonius ⁊ Lucius flaccus censores priuauerũt Duronium senatu. Et idem lib. 6. c. 3. dicit q; Marcus Curius ꝯsul iminente necessitate coactus est subito facere electionem militum: vnde cuꝫ reqsiti non cõperent: statiꝫ recurrit ad scrmniũ publicũ vbi notauerat nomina reqsitoꝝ: ⁊ ꝓmũ nomẽ reqsitoꝝ citatũ est. Quare cũ ille non cõparẽt fecit ipsum et bona eius vendi. d. non esse opus eo ciue rei publice: qui parere nesciret. ex quo pꝫ q̃ꝫ graiter inobedientia punita est. ¶ Scõo ꝓbat exemplo politico. Nã sicut qs cõtumax põt esse inobediens iudicio humano tripliciter ita ẽt diuino. ℙrimo non ad iudiciũ veniendo: siue qz venire cõtẽnit: siue quia maliciose se occultauit ne audiat citationẽ. ff. de re. iu. l. cõtumacia. siue qz ipedit ne citatio posset ad eũ puenire. hec tria hñtur ex̃ vt lit. non ꝓtesta. c. qñ frequenter. Jn ꝑ puncto inobediẽs est deo: q statiꝫ post pctm̃ non venit ad iudicium ꝯfessionis: ad qõ a deo vocat. Jo. xj. Lazare veni foras. Sed dicit cũ ℙharaone Exod. 5. c. Quis est dñs vt audiã vocem eius? Jn scõo pũcto latet q retrahit se ne audiat predicationẽ vel pcõꝝ suoꝝ reprehẽsionẽ in qua vocat ad salutẽ aie sue: sicut ꝑmi parẽtes: q post peccatũ absconderũt se a deo volẽte eos reprehendere. Scñ. 3. Jn tertio puncto est ille qui minis vel iniurijs ipedit ne veritas ei dicat: vt fecit ℙharao Moysi. Exod. 10. Recede a me: cauc ne videas vltra faciem meã: quocũqz die appueris mihi morieris. ¶ Scõo est ꝓtumax qui citatus venit ad iudiciũ: sed non vult stare iuri. xj. q. 3. c. certum. Sic multi audiũt cõminatões ⁊ ꝓmissiões dei: sed nolunt audire vel obedire legi opere implendo qõ verbo didicerũt. ¶ Tertio ẽ cõtumax ille qui iussus nõ vult emẽdare etiaꝫ si offensa sit manifesta. ex̃ de verbo. sig. ex pte el ꝑ. in fine. ⁊ talis est in periculo dathan et Abyron: q̃s terra absorbuit. di. illõ. Numeri 16. Nõ veniemus ꝛc. Et ex hoc Saul expulsus est de regno. j. Reg. 15. cui dixit Samuel Quare non obedisti ꝛc. ¶ Tertio idẽ ꝓbat exẽplo iconomico. Nã ois qui deo ẽ inobediens iuste dãnat: ex quo ille qui non obedit mandato ꝑncipis lz factum inobedientie sit glorioſuꝫ ⁊ vtile debet mori: vt ꝑ legẽ supra allegatã. ff. de reg. iu. l. diserto rem. §. in bello. Nam Valerius lib. 2. c. 2. dic. q; posthumiꝰ dictator habuit filiũ nole Aulũ posthumiuꝫ litteris ⁊ armis doctissimũ fortẽ ⁊ prie amãtissimũ. Cũ reges expulsi verarẽt Romam acerrimis bellis: iste Aulus po. cõtra mãdatũ prĩs sua spõte egressius a custodia castroꝝ hostes deuicit magnũ reportãs honorem ex victoria. Cũq; pater hoc audisset ꝓpter iobedientiã eũ decapitari iussit. vñ ⁊ ibidẽ Valerius dic q; Manlius torquatꝰ habuit filiũ militari disciplia eruditũ. Qui cũ i bello qõ Romani hẽbant ꝓtra latinos torquatꝰ esset princeps ⁊ ꝯsul. qdã Geminius dux tusculanoꝝ ꝓuocauit filiũ torquati ad dimicanduꝫ de quo filius torquati gloriosuꝫ triũphũ reportauit: quẽ pater occidi iussit: nõ qz ꝓtra priaꝫ sed ꝓter prĩs impiũ dimicauit. Et sic patet

prima pars huius sermonis.

¶ Ecũdo in isto sermõe attẽdẽdũ ẽ q; icitamur ad ꝑdictã obediẽtiã ꝑ auctoritates in lege scripture tripliciter. Aucte mosaica. Aucte hystorica. Aucte ꝓphica. ¶ ℙars scõa in qua incitamur ad obediẽtiam ꝓceptoꝝ dei ꝑ doctrinã legis scripture. ¶ ℙrimo aucte mosaica ad obediendũ mãdatis sic discurrendo incitamur. Quia non pepcisti filio tuo ꝓpter sermonẽ meũ: bñdicã tibi ⁊ multiplicabo semẽ tuũ. Scñ. 22. Jn semine tuo benedicent oẽs gentes: qz obedisti voci mee ibidem. Ad tui oris imperiũ cũctꝰ pplus obediet. Scñ. 41. Oia que locutus ẽ dñs faciemꝰ ⁊ crimus obedictes. Exod. 24. Qui nõ obedierit voci mee ñ videbũt terrã pro qua iurauí pribus coꝝ. Ecce ꝓpono in cõspectu vestro hodie bñdictionẽ ⁊ maledictionẽ: bñdictionẽ si obedieritis mãdatis dñi dei vestri. Maledictionẽ si nõ audieritis mãdata dñi dei vestri. Si custodieritis mãdata q̃ ego precipio vobis dispdet dñs oẽs gentes istas ante faciẽ vestrã: ⁊ possidebitis eas que maiores ⁊ fortiores vobis sũt. Deut. xj. Que ꝑcipio tibi hoc tm̃ facias nec addas qcq̃ nec minuas. Deuteron. 12. Qui supbierit nolẽs obedire sacerdoti ipio morte morieꝫ. Deut. 17. Si genuerit hõ filiũ ꝓtumacẽ q nõ audiat prĩs vel mris ipiuꝫ ⁊ correctꝰ obedire cõtẽpserit lapidibꝰ cũ obruet pplus. Deuter. 21. Si audieris vocem dñi dei tui vt custodias mãdata eius faciet te excelsiorẽ cũctis gentibus. Deut. 28. ¶ Scõo idem ꝓbat aucte hystorica. Nam Josue. x. c. scribit q; obedicnte

dño voci bois ⁊ pugnãte ꝓ illis reuersus ẽ Josue cũ oi isrl̃ ī castra galgale. Si igit̃ dñs obediuit voci bois: quare ei nõ debem⁹ obedire. Item legit̃ Numc.31. q̃ cuz filij isrl̃ de mãdato dñi pugnauerũt de multis victoriã habuerũt ⁊ hoc ꝓpter obedientiã: qz vt hr̃.3. Reg. pluribus capitulis ꝓmiserat domin⁹ Salomoni q̃ si precepta ei⁹ seruaret: ponẽt in sempiternũ tronũ ei⁹ in isrl̃. Et iõ.j. Reg. 15. dixit dñs ad Samuelẽ de inobedientib⁹. Non eni dereliqt.s. non obediendo te sz me q.d. Tibi obedire debuerunt ꝓpter me. q̃ꝓ ibi infra.j. Reg.15. ꝛcludit̃. Numqd vult dñs holocausta ⁊ non potius vt obediat̃ voci sue melior est obedientia q̃z victime.

¶ Tertio hoc idẽ ꝓbat̃ aucte ꝓphica sic discurrendo. Vir van⁹ in supbiã erigit̃ ⁊ tãq̃z pullum onagri se liberũ natum putat nolens obedire. q.d. non est sic. Job.xj. Omnia que cũq̃z precepisti pater mi faciam. Tob.5. Paratum cor meũ deus: paratũ cor meũ. ps.17. Paratus sum ⁊ non sum turbatus. ps.125. Qui timet p̃ceptũ i pace versabit̃. Prouer. 13. Qui custodit mandatũ custodit aiaz suaz Prouerb.19. Vir obediens loquit̃ victoriã Prouerb.21. Multo melius est obedientia q̃z stultorũ victime. Ecclesia. 4. Peccunie obediunt oia ⁊ nõ deo. idem.10. Qui obedit pri refrigerabit matrẽ. Eccles.3. Salutare sacrificiũ est attendere mandatis ⁊ discedere ab oi iniquitate. Eccles.35. Post cogitationes nostras ibimus: vnusq̃sq̃z prauitatez cordis sui malꝰ faciemus. Hiere.18. Obediẽtes sumus iurta oia que precepit nobis Jonadab pater noster. Hiere.35. Numqd non accepistis disciplinã vt obediatis verbis meis dic̃ dñs ibidem. Simeon fr̃ vester scio q̃ vir cõ filij est ipsuz audite semp ⁊ ipse est vobis pr̃ j. Machab.2. Siluit terra omnibus diebus Symonis. j. Machab.14. Non obedio pre cepto regis: sed precepto legis. 2. Machab.7 Et sic patet scõa pars.

Tertio dico q̃ incitamur ad obedientiam doctrina legis gratuite triplici auctoritate. s. Euangelica. Apostolica. Canonica.

¶ Pars tertia in qua incitamur ad obedientiam doctrina legis gratie.

¶ Primo ꝓbat̃ auctoritate euangelica sic. Per aliam viam quã fecerũt ipsi Magi reuersi sunt in regionẽ suã. Matth.2. Extẽdẽs man⁹ in discipulos suos dixit. Ecce mater mea ⁊ fratres mei ⁊c. Matth.12. Si vis ad vitam ingredi: serua mandata. Matth.19. Quid vocatis me domine domine ⁊ nõ facitis que dico vobis dicit dominus. Luc.6. Si quis vult post me ⁊c. Matth.16. Meus cibus est vt.f. ⁊c. Joan.4. ¶ Scõo hoc idez probat̃ auctoritate apostolica omnis aia potestatibus sublimioribus subdita sit. Ro.13. Filij obedite parentibus vestris. Eph.6. Et quod cum filius dei ex his que passus ẽ didicit obedientiam. Hebre.5. Obedite prepositis vestris ⁊ subiacete eis. ipsi enim peruigilant quasi rationez pro animabus vestris reddituri. Hebre.13. Domine quid me vis facere dixit Paulus. Act.9. Animas vestras castigantes in obedientia charitatis. j. Petri.2. Subiecti estote oĩ humane creature ꝓpter deum. Et infra subdit. Estote in omni timore dñs ⁊c. In hoc scimus q̃m cognouimus deum si mandata eius obseruamus. j. Jo.2. Subditi estote deo: resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Appropinquate deo ⁊ ipse appropinquabit vobis. Jacobi.4.

¶ Tertio hoc idem ꝓbat̃ auctoritate canonica. Mã ex̃ de tempo. ordi. c. ad aures. scribitur. Honestius ⁊ tutius est subditis debitaz prepositis obedientiã. Impendendo in inferiori mysterio deseruire: q̃z cum prepositorũ scandalo gradum appetere dignitatuz: quia non in sũmitate graduum sed virtute obedientie ⁊ amplissime charitatis acquiritur regnum dei. Et. 8. q. j. c. sciendum. Brego. in moral. Si enim quasi peccatũ ariolandi est repugnare: ⁊ quasi scelus idolatrie nolle acquiescere: sola est obediẽtia que fidei obtinet meritum sine qua quisq̃z infidelis esse conuincitur. hec ibi. Et. xj. q. 3. c. absit. Quicũq̃z maioribus non obtemperasset aut extra castra a populo labidabitur: aut gladio ceruice subiecta ictum excipiebat. Nunc inobediens spirituali animaduersione truncatur: aut eiect⁹ de ecclesia rabido demonum ore diripitur. hec ibi. Et. 14. q. j. c. quisq̃. Augusti. in sermone domini in monte. Quisquis preceptis non obtemperat reus est et debitor pene: ⁊ paulopost. Preceptis domini nõ obedire peccatum est. Et si consilio vti volueris minus boni adipisceris nõ mali aliquid perpetrabis. Et infra. quod precipitur imperatur: et quod imperatur necesse